

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.303/2015/7.szám

A Kúria a Dúró Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Dúró Dalma ügyvéd/ által képviselt felperesnek a dr. Stomfai Ramóna jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. február 10. napján kelt 8.K.27.313/2014/5. számú ítélete ellen az felperes által 7. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.313/2014/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (azaz ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 3.500.000 (azaz hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adóigazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2007.-2009. évekre általános forgalmi adó (áfa) és egészségügyi hozzájárulás (eho) adónemekben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A felperes 2012. június 28-án „a 12/62/380057/4865 számú megbízólevéllel elrendelt NAV ellenőrzés, jkv.-re való észrevétel, fell., esetleges peres eljárás + egyéb jogcselekmények + képviselet”-tel meghatalmazta a dr. F. T. Ügyvédi Irodát az ügyvédi törvényben meghatározott teljes jogkörrel történő képviseletére.

Az elsőfokú hatóságnak az ellenőrzés eredményeként meghozott határozatát a fellebbezés folytán eljáró alperes a határozatával megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította.

A megismételt eljárás megkezdéséről az elsőfokú hatóság értesítette felperes jogi képviselőjét, aki az értesítést átvette, majd az ellenőrzés során eljárási kifogást és bizonyítási indítványt terjesztett elő, illetve a részére megküldött ellenőrzési jegyzőkönyvre észrevételt nyújtott be.

Az elsőfokú hatóság a 2013. június 6. napján kelt határozatát a felperes jogi képviselőjének kézbesítette, aki azt 2013. július 30-án postára adottan fellebbezéssel megtámadta.

A felperes 2013. október 10-én keltezett levéllel fordult az adóhatósághoz, amely szerint: „a mai napon tudomásomra jutott, hogy ügyemben, ahol új eljárásra utasította a felettes adóhatóság az elsőfokú adóhatóságot, dr. F. T. eljár, azonban én erre meghatalmazást nem adtam, csak a korábbi eljárásra. Ha ügyemben eljár, akkor azt megbízás nélkül tette. Mivel közöttünk érdekellentét merült fel, kérem, az új eljárással kapcsolatban küldjenek el minden iratot a részemre, hogy jogaim érvényesülhessenek”.

A fellebbezés folytán eljár alperes a 2013. november 8. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot - elévülés okán - megváltoztatta, egyebekben hatályában fenntartotta. Indokolása szerint az adózó meghatalmazott jogi képviselője a 2012. június 28. napján kelt meghatalmazás alapján jogszerűen képviselte teljes jogkörrel az adózót a megismételt eljárás során is, így az elsőfokú hatóság helytállóan járt el akkor, amikor az adóhatósági iratokat a részére kézbesítette. Az adózó a képviseleti jog megszűnését csak 2013. október 21. napján jelentette be az adóhatósághoz, a meghatalmazott képviseleti jogának megszűnése ezen időponttól hatályos, erre tekintettel jogszerű a dr. F. T. ügyvéd által előterjesztett fellebbezés is. Az alperes határozatát felperesnek személyesen kézbesítette.

A felperes keresetet terjesztett elő az adóhatározatok bíróság általi felülvizsgálata iránt. A keresetlevelet a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.002/2010. számon lajstromozta, majd 8. számú végzésével a pert megszüntette, mert álláspontja szerint a másodfokú határozatot is a jogi képviselőnek kellett volna kézbesíteni, ami elmaradt, így a határozat nem minősül szabályszerűen közöltnek.

A felperes fellebbezése folytán eljár Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2014. október 22. napján meghozott 1.Kpkf.50.636/2014/2. számú végzésével a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.002/2014/8. számú végzését hatályon kívül helyezte, és az első fokon eljár bíróságot a per további tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Indokolása szerint - az elsőfokú bíróság véleményével ellentétben - az alperes nem sértette meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 40.§ /7/ bekezdését, amely úgy rendelkezik, ha az ügyfélnek képviselője van, az iratokat a hatóság a képviselő részére küldi meg; az eljárási képességgel rendelkező ügyfél kérheti,

hogy a hatóság akkor is a számára kézbesítse az iratokat, ha az ügyben képviselője van.

Arra adat nem merült fel, hogy a felperes ne rendelkezne eljárési képességgel, ezért kérhette, hogy a hatóság a számára kézbesítse az iratokat, abban az esetben is, ha az eljárás során volt jogi képviselője. A felperes 2013. október 10-én kelt beadványa ilyen kérelemnek tekintendő. A másodfokú bíróság ezért azt állapította meg, hogy az alperes másodfokú határozata szabályszerűen került kézbesítésre a felperes részére, ami miatt a határozat bírósági felülvizsgálatának nincs akadálya.

Az elsőfokú bíróság a per új számra lajstromozását követően folytatta eljárását, majd meghozott jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság jogerős végzése szerint a felperes kérhette, hogy a hatóság számára kézbesítse az iratokat, amelyre jogszerűen sor került.

A képviseletre vonatkozó keresetrész körében idézte az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 5.§ /1/-/2/ bekezdéseit, 7.§ /1/-/5/ bekezdéseit, a Ket. 40.§ /1/-/2/ bekezdéseit, 40/A.§ /4/-/7/ bekezdéseit, majd először azt vizsgálta, hogy felperes által a dr. Fekete Tünde Ügyvédi Irodának adott meghatalmazás tartalmaz-e bármilyen korlátozást. Azt állapította meg, hogy a meghatalmazás nem került korlátozásra.

Az Art. 92.§ /4/ bekezdése, 93.§ /1/ bekezdése, 140.§ /2/ bekezdése alapján a továbbiakban megállapította, hogy - miután a meghatalmazás korlátozást nem tartalmaz - és az Art.-ben nincs arra vonatkozó előírás, hogy az új eljárásra kötelező hatósági döntés a meghatalmazást automatikusan megszüntetné, így helytállóan járt el az adóhatóság akkor, amikor a megismételt eljárásban is elfogadta a felperes jogi képviselőjének meghatalmazását és jogszerű képviselőjeként tartotta vele a kapcsolatot.

Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy felperes a hatóság által alkalmazott becslés jogalapja és összegyszerűsége vonatkozásában semmiféle konkrét kereseti kérelmet nem terjesztett elő, kifogásait alá nem támasztotta, meg nem indokolta, a teljes körűen bizonyítatlan, indokolatlan petitumnak így nem adhatott helyt.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését, a keresete teljesítését és a permegszüntető végzés hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint az alperes és az elsőfokú bíróság jogsértő módon nem alkalmazták a Ket. 40.§ /8/ bekezdését, nem értékelték megfelelően az Art. 7.§-át, a Ket. 40.§ /2/ bekezdését, 40/A.§ /6/ bekezdését. Fenntartotta azon előadását, hogy jogi képviselőjének a megismételt eljárásra nem adott meghatalmazást, amelynek érvényességét pedig az eljárás minden szakaszában vizsgálni kell. Az iratok megküldése is elmaradt.

Az elsőfokú bíróság okszerűtlenül járt el, a bizonyítékokat a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206.§-ába ütköző módon értékelte, így döntése jogsértő.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 227.§-ának /1/ bekezdése szerint amennyiben a törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a saját határozatához abban a perben, amelyben azt hozta, kötve van. A jogerő, a bíróságnak az általa hozott határozathoz való kötöttségén túlmutató fogalom, amely alaki értelemben azt jelenti, hogy az adott döntés fellebbezéssel nem

támadható.

A Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Kpkf.50.636/2014/2. számú, a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.002/2014/8. számú végzését hatályon kívül helyező döntésével a Ket. 40.§ /7/ bekezdése alkalmazásával a másodfokú határozat felperes részére történt kézbesítésének szabályszerűségét megállapította, azaz a felperes által előterjesztett kereset elbírálásának nem volt akadálya, ezért az első fokon eljáró bíróságnak a pert folytatnia, majd döntenie kellett.

Az elsőfokú bíróság a dr. F. T. Ügyvédi Irodának adott meghatalmazás, a meghatalmazott jogi képviselő, illetve a felperes által az adóhatóságnak megküldött iratok, továbbá az Art.-nek és a Ket.-nek a képviseletre vonatkozó jogszabályhelyei alapján helytállóan állapította meg, hogy a meghatalmazás korlátozást nem tartalmaz, továbbá az új eljárásra kötelező hatósági döntés - jogszabály ilyen tartalmú rendelkezése hiányában - a meghatalmazást automatikusan nem szünteti meg. A közigazgatási eljárásban nem volt olyan tény, és a felperes nem jelölt meg olyan jogszabályhelyet, amelyek az eljárás folyamata alatt - felperesnek a 2013. október 10-én keltezett, a meghatalmazással kapcsolatos levele megküldéséig - a felperesi jogi képviselő meghatalmazásának jogszerűségét megdöntötték volna. A felperes nem vitatta, hogy meghatalmazta az ügyvédi irodát, és meghatalmazását a hatóság helytállóan fogadta be, ezért az Art.-nek az adózó képviseletét szabályozó 7.§-a, a Ket.-nek a képviseleti jogosultság vizsgálatára vonatkozó 40.§ /2/ bekezdése, 40/A.§ /6/ bekezdése „nem kellő értékelésére” alaptalanul hivatkozott.

A 2013. október 10-én kelt felperesi levél ismeretében a hatóságnak - felperes állításával ellentétben - nem volt indokolt az Art. 40.§ /8/ bekezdését alkalmaznia, ugyanis a képviselet jogszerű volt, a levél megérkezéséig az ügyfélnek és meghatalmazottjának ellentétes nyilatkozata nem ismert, a felperesi bejelentést követően az alperes bizonyítási eljárást nem folytatott, a határozatát pedig már a felperesnek küldte meg.

Az elsőfokú bíróság a becslés jogalapja és összecszerűsége körében a konkrét indokolást nem tartalmazó, nem bizonyított keresetet a Pp. 164.§ /1/ bekezdése alapján helytállóan utasította el. A felperes a Pp.-nek a bizonyítási eljárás eredményének mérlegelését szabályozó 206.§-a elsőfokú bíróság általi megsértésére felülvizsgálati kérelmében akként hivatkozott, hogy konkrét tény, körülményt, adatot, bizonyítékot nem jelölt meg, a csak állított jogsértést meg nem indokolta, így kérelmének e része alapján a Pp. 275.§ /2/ bekezdése értelmében az érdemi felülvizsgálat nem volt elvégezhető.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A Kúria a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték mértékéről és viseléséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2016. február 11.

***Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk.bíró***